

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 11 januari 2006 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Not.nr. 66.LA.12340/04/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

op , wonende te , kantoorbediende, geboren te ;

Verdacht van :

Te , vanaf 19 november 1985 (stuk 9) tot en met datum der dagvaarding

- bij inbreuk op de art. 44 § 1-7°, 64 tweede, derde, vierde en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (feiten tot en met 24 maart 1997)

- en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1-7°, 66 tweede, derde, vierde en laatste lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet,

namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen het gebruik van vergunde gebouwen te hebben gewijzigd voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst, terzake in strijd met artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen en artikel 54 van het decreet van 12 november 2003 waarbij artikel 192bis in het decreet van 18 mei 1999 wordt ingevoegd waardoor het hoger vermeld besluit met terugwerkende kracht vanaf 9 september 1984 tot 1 mei 2000 wordt opgenomen.

Hoger bewijs door Reken alle beschikkingen op 25 januari 2006 -
Hoger bewijs door het Openbaar Ministerie tegen Reken alle beschikkingen op 26 januari 2006.

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-6°, 146-1° en 6°, 147, 149, 192bis 5° en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 en artikel 2 § 1 van het Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse regering van 26 april 2002, te hebben uitgevoerd namelijk door zonder stedenbouwkundige vergunning de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk gewijzigd te hebben van de functiecategorie verblijfsrecreatie naar de functiecategorie wonen en meer bepaald door het permanent bewonen van een gebouw dat gelegen is binnen een zone die op het gewestplan is aangeduid als "gebied voor verblijfsrecreatie".

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging

aard en oppervlakte: vakantieverblijf 7 a 73 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te

op

wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens: de akte van schenking verleden op 28/04/1986, geregistreerd op 07/05/1986 en akte van verzaking aan recht op natrekking d.d. 09/05/1984.

Gezien de processen-verbaal;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;

Gehoord de beklaagde in zijn antwoorden en verdediging vertegenwoordigd door zijn raadsman mr. advocaat te

De zaak werd in beraad genomen op 7.12.2005.

De in hoofde van de beklaagde aangehouden tenlastelegging is blijkens de in het straf-dossier voorhanden zijnde objectieve gegevens bewezen.

Beklaagde verkreeg het voormelde onroerend goed ingevolge akte schenking verleden op 7/08/1986 en akte van verzaking aan recht op natrekking van 9/05/1984.

Beklaagde woont permanent in het weekendverblijf, gelegen te gekend ten kadaster onder

sinds 2002.

Bij monde van zijn raadsman werd gesteld dat hij het nodige zou doen om een einde te maken aan de permanente bewoning.

De strafmaat dient bepaald te worden rekening houdend met de aard en de ernst van de feiten.

De beklaagden waren zich bewust van de door hen gepleegde inbreuk.

Door de beklaagde werd verzocht hem de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te willen toestaan, verzoek waaromtrent het Openbaar Ministerie gunstig advies heeft verleend.

Zonder de ernst van de feiten te miskennen, doch rekening houdend met de feitelijke omstandigheden, kan op het verzoek worden ingegaan.

Herstelvordering.

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd bij schrijven van 29/10/2004 een herstelvordering ingesteld, zijnde het staken van de permanente bewoning. Tevens werd het opleggen van een dwangsom van 125 euro per dag gevorderd bij ontstentenis van naleving van het vonnis binnen de gestelde termijn. Dat de aldus gevorderde herstelmaatregel dient te worden toegekend.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:
 art. 91K.B.28.12.1950 verv.K.B.29.7.92 gew.K.B.23.12.93 gew.K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)
 Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
 Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185,189, 190, 190 ter, 194, 195;
 Strafwetboek, art. 2;

Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew.W. 10.2.1994 & W.22.3.99; (opschorting)-
 EG Verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);
 art. 2,3,4,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);
 art. 3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

Verklaart de tenlastelegging in hoofde van de beklagde bewezen;

Gelast DE GEWONE OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van de beklagde voor een duur van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden;

Legt tevens aan de veroordeelde een **vergoeding** op van **€ 25** als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken;

(K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -Wet 28.07.'92)

Kosten: Veroordeelt de beklagde tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op: 2,99 euro;

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, dat de beklagde het permanent bewonen van het onroerend gelegen te
 gekend ten kadaster onder

vestigde in 2002, met als hoofdfunctie verblijfsrecreatie, dient te staken en dit binnen een termijn van één jaar vanaf de dag dat onderhavig vonnis kracht van gewijsde zal hebben.

Veroordeelt de beklagde tot het betalen van een dwangsom van 125 euro per dag bij ontstentenis van naleving van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----
---- ELF JANUARI TWEEDUIZEND EN ZES ----

Aanwezig: -----
ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
Substituut-Procureur des Konings;
adjunct-griffier;